

- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy art. 8 ust. 1 lit. f) decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania należy interpretować w ten sposób, że przekazanie przez państwo członkowskie wykonującego nakaz organu sądowego na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, który zawiera jedynie informację o orzeczonej, podlegającej wykonaniu karze pozbawienia wolności, a nie o orzeczonej karze dodatkowej oddania do dyspozycji sądu penitencjarnego, która została nałożona za ten sam czyn i w tym samym orzeczeniu sądowym, skutkuje tym, że w państwie członkowskim wydającego nakaz organu sądowego może dojść do rzeczywistego pozbawienia wolności w celu wykonania kary dodatkowej?
- 3) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy art. 8 ust. 1 lit. f) decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż wydający nakaz organ sądowy nie wymienił kary dodatkowej oddania do dyspozycji sądu penitencjarnego w europejskim nakazie aresztowania, skutkuje tym, że orzeczona kara dodatkowa, co do której można założyć, iż wykonujący nakaz organ sądowy nie ma o niej wiedzy, nie może stanowić podstawy rzeczywistego pozbawienia wolności w wydającym nakaz państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2018 r. w sprawie T-643/13,
Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 września 2018 r.
przez Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH**

(Sprawa C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (przedstawiciele: adwokaci S. Altenschmidt i D. Jacob)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 11 lipca 2018 r. w sprawie T-643/13;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 września 2013 r., o sygnaturze GestDem nr 2013/1504;
- posiłkowo, uchylenie wyroku Sądu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

1. Sąd nie spełnił wymogów wynikających z rozporządzenia (WE) 1367/2006 ⁽¹⁾, aby odmówić swobodnego dostępu do informacji o środowisku. Dokonał zbyt szerokiej wykładni podstawy odmowy określonej w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) 1049/2001 ⁽²⁾ w związku z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1367/2006, w świetle przepisów konwencji z Aarhus. Sąd błędnie wyszedł z założenia, że informacje dotyczące niskoemisyjności instalacji przemysłowej są szczególnie chronionymi informacjami handlowymi.
2. Sąd nie uwzględnił istnienia informacji o środowisku dotyczących emisji, z naruszeniem art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1367/2006 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) 1049/2001.

3. Ponadto Sąd nie uwzględnił również wystarczająco nadrzędnego interesu publicznego w udzieleniu dostępu do rozpatrywanych informacji o środowisku, co podniosła wnosząca odwołanie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty, Dz.U. 2006, L 264, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz.U. 2001, L 145, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Erding (Niemcy) w dniu 19 października 2018 r. – F./Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sprawa C-656/18)

(2019/C 16/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Erding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: F.

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Postanowieniem Trybunału z dnia 7 listopada 2018 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii

(Sprawa C-676/18)

(2019/C 16/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Condou-Durande, C. Cattabriga, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez nieuchwalenie, najpóźniej do dnia 30 września 2016 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/36/UE z dnia 26 lutego 2014 r.⁽¹⁾, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie ciążyą na tym państwie na mocy art. 28 ust. 1 tejże dyrektywy;

— Zobowiązanie Królestwa Belgii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, do zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 49 906,50 EUR dziennie, począwszy od dnia wydania w niniejszej sprawie wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2014/36/UE, na wskazane przez Komisję konto;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.